

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Ndc/10/2023
Identifikačné číslo spisu:	7113215247
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2023
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:7113215247.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu W.. B. G., narodeného XX. I. XXXX, T., E. XX, proti žalovaným 1/ RESIDENCE LEASING a.s., Bratislava, Heydukova 12-14, IČO: 31 713 297, zastúpenej splnomocnenkyňou JUDr. Marián Prievozník, PhD., advokát, s.r.o., Košice, Krmanova 1, IČO 47 239 573 a 2/ Privatbanka, a.s., Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 31 634 419, o určenie neplatnosti zmlúv a určenie vlastníckeho práva, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 15C/177/2013, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalobcu na prikázanie sporu vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn 15C/177/2013 Okresnému súdu Rimavská Sobota n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice predložil podľa § 39 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) návrh žalobcu na prikázanie veci Okresnému súdu Rimavská Sobota z dôvodu vhodnosti.

2. Žalobca návrh na prikázanie sporu inému súdu odôvodnil tým, že súdy v Košickom kraji sa podieľajú na jeho ekonomickej a fyzickej likvidácii v prepojení cez organizovanú zločineckú skupinu, čím dochádza k ovplyvňovaniu a zasahovaniu do nezávislosti súdu. Uviedol, že z jeho rodného mesta a domova ho justičná mafia vyhnala a i napriek tomu, že všetky nezákonnosti neodkladne nahlasoval orgánom činným v trestnom konaní, k náprave zatiaľ nedošlo. Po doplnení návrhu, na výzvu súdu, uviedol, že žiada prikázať spor Okresnému súdu Rimavská Sobota zo zdravotných, bezpečnostných a rodinných dôvodov. Ďalej uviedol, že súdy sú zaujaté k jeho osobe pre ohlasovanie protispoločenskej činnosti, prenasledujú ho, jeho syn si zmenil priezvisko, pretože celá justícia v Košiciach ho pozná a bojí

sa, že to budú na neho prenášať, nakoľko chce študovať právo v Košiciach.

3. Žalovaní sa k návrhu nevyjadrili.

4. Podľa § 39 ods. 2 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán vec prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. Podľa odseku 3 rovnakého ustanovenia o prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má vec prikázať.

5. Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený obom vyššie uvedeným súdom prejednal návrh žalobcu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť, lebo neboli zistené zákonné predpoklady pre prijatie postupu podľa § 39 ods. 2 CSP.

6. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu, a teda podmienky prikázaní veci treba (ako výnimku) vykladať reštriktívne. Ak by totiž došlo k prikázaní veci (sporu) inému súdu podľa § 39 ods. 2 CSP, hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušená by tým bola ústavne zaručená zásada, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa komplexné posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, ako aj dopadu prípadného prikázaní sporu na doterajšie štádium konania, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len vtedy, ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko druhej strany sporu.

8. V danom prípade žalobca odôvodňuje vhodnosť navrhovanej delegácie sporu z dôvodu ochrany rodiny, zdravia a bezpečnosti v súvislosti s ohlasovaním protispoločenskej činnosti na košických súdoch. Uvedený dôvod nevykazuje charakter takej výnimočnosti s dopadom na rýchlosť a efektívnosť súdneho konania, aby bolo možné jeho návrhu vyhovieť. K tomu najvyšší súd uvádza, že dôvody delegácie síce môžu mať v praxi rozmanitú povahu, musia však svojou výnimočnosťou viesť k nepochybnému záveru, že delegáciou sporu na iný súd sa zabezpečí hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu (čo ale v danom prípade preukázané a ani len predbežne osvedčené nebolo). Prikázanie sporu Okresnému súdu Rimavská Sobota neprinesie oproti prejednaniu sporu Mestským súdom Košice výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre strany sporu, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárnaniu, či urýchleniu konania. Subjektívny postoj žalobcu o zaujatosti a prenasledovaní košických súdov k osobe žalobcu a jeho rodiny nezakladá dôvod na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, ale by (samozrejme len za tu taktiež nenaplneného predpokladu preukázania okolností nasvedčujúcich pochybnostiam o nezaujatosti všetkých sudcov Mestského súdu Košice) mohlo byť len dôvodom iného prikázaní z dôvodu nutnosti (pre vylúčenie sudcov súdu majúceho spor prejednať). Navyše, žalovaní v danom prípade ani nevyslovili súhlas s návrhom žalobcu na prikázanie sporu.

9. Zo všeobecného hľadiska pritom ani miesto pobytu niektorej zo strán sporu, jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa súdneho procesu, či problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd bez ďalšieho nevyvolávajú potrebu zmeny príslušnosti súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd

taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súd tiež môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel najvyšší súd k záveru, že v tomto prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP a preto návrhu žalobcu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.